

Valg, hvis ellers Stemmetallet fra 1920 er uforandret, og rimeligvis vil det være vokset ikke saa lidt i de 3 Aar. Derfor er det for os meget gunstigt. Men hvad saa? Saa skal der besættes indtil 11 Tillægsmandater. De skal besættes med Folk fra Omraadet og fra Partiet. Hvis vi nu blot faar saa mange Stemmer flere, end vi havde i 1920, at vi ikke kan nøjes med 14 Folketingsmænd for København, men skal have 15 — og det er en meget nærliggende Mulighed, vort Vælgertal fra 1920 skal ikke vokse ret meget, for at det skær, og jeg vil antage, at næsten alle her i København gaar ud fra, at det er ganske sikkert, at vi forøger vor Repræsentation for København ved det kommende Valg —, altsaa hvis vi faar Stemmer nok til 15 og skal have den femtende paa Københavns Omraade, hvor skal vi saa faa ham fra? Vi har kun 14 Kandidater, vi kan ikke faa flere i København. Nu vil Ministeren maaske ved en Analogislutning sige, at vi skal tage ham ude fra Provinsen. (*Indenrigsministeren* [Kragh]: Det staar i Lovforslaget). Ikke udtrykkeligt, ikke formelt, lige saa lidt som det, det ærede Medlem Hr. Rode pegede paa, som Ministeren ogsaa maatte erkende ikke er sat direkte ind, man kan højst slutte sig til, at saaledes er det. Jeg har læst Valglovsforslaget omhyggeligt igennem og kan ikke finde positive Bestemmelser for, hvad der skal ske i et saadant Tilfælde. Jeg antager, at Ministeren vil sige, at naar Socialdemokraternes Kandidatliste er udtømt for Hovedstadens Vedkommende, men de alligevel skal have flere, maa man tage dem fra de andre Omraader. Det er imidlertid ikke nok. Sæt nu, at en Person var lige saa klog, som Mennesker somme Tider er, og i Tide kom til at tænke paa det og stillede sig her i København. Lad os sige, at dette Spørgsmaal ikke var draget frem her af mig ved denne Lejlighed — og havde Ministeren taget lidt mere forstaaende paa min Tale, havde jeg gemt det til de mere hemmelige Forhandlinger i Udvalget, netop for ikke at udsætte nogen for Fristelse, hvis dette Lovforslag mod Forventning skulde blive gennemført. Hvis et eneste Menneske havde opdaget Hemmeligheden og kunde tie dermed, hvad Folk sjældent kan, naar de gaar rundt med Hemmeligheder, vilde han ganske simpelt kunne stille sig som Socialdemokrat i en af Københavns 14 Kredse, og lad være, at han kun fik 50 Stemmer, saa vilde han være valgt som Socialdemokrat, naar blot Socialdemokraternes samlede Stemmetal var gaaet saa meget frem, at vi havde Ret til et Mandat foruden de 14, vi havde Kandi-

dater til. Der er intet i Valgloven, der forbyder et Parti at have to Kandidater i samme Kreds, tværtimod har Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. S. C. Nørgaard, stadig argumenteret ud fra den Betragtning, at Vælgerne beholder en vis Frihed til at stemme, paa hvem de vil, en Kandidat kan stille sig i alle Amtets Kredse. En Mand, som havde opdaget dette og kunde tie dermed, vilde ganske simpelt stille sig lige paa det yderste Klokkeslæt, lige før Fristen for Kandidaters og Listers Anmeldelse udløb, som Socialdemokrat, og saa var han valgt, selv om han kun fik 50 eller 100 Stemmer. Hvis der var en Højremand, en Venstremand, en Radikal eller en Bolschevik, som var samvittighedsløs og hensynsløs nok dertil, stillede han sig som Socialdemokrat i sidste Minut, før Fristen udløb, og saa han var valgt ved Socialdemokratiets Stemmer. Der er her et meget svagt Punkt i Ministerens Lovforslag. Det kunde endogsaa tænkes, at hvis det blev røbet, eller andre opdagede det, vilde det ikke være nok med, at een stillede sig, men der vilde stille sig flere. Der vilde ligefrem blive aabnet Adgang til et Slags Lotterispil, der vilde maaske komme 50 eller 100 Kandidater. De vilde sige: Der er ikke nogen stor Sandsynlighed for at blive valgt, naar der møder saa mange, men vi kan prøve, nogen skal jo vælges, der vil maaske blive stillet 200 Kandidater op i de 14 københavnske Kredse som Socialdemokrater, og en af dem vil blive valgt. Dette kan ikke gennemføres uforandret. Der maa gøres noget, og saaledes kan der ogsaa være andre Punkter, men jeg skal nøjes med Omtalen af dette.

Jeg vil slutte med at sige, som jeg i Virkeligheden sagde i min forrige Tale, at vi fra socialdemokratisk Side er villige til at forhandle paa Grundlag af Enkeltmandskredse. Vi tror ikke, at dette Lovforslag hverken i dets Helhed eller i Enkeltheder er tilfredsstillende, vi betragter det Jensen-Sønderupske Forslag som mere tilfredsstillende. Men der er alligevel her et Grundlag for en tilfredsstillende Ordning, naar vi samtidig aabner Grundlovsventilen. Ud fra denne Tankegang vil vi fra vor Side forhandle videre i Udvalget. Det er ikke vor Skyld, at vi endnu staar her og forhandler i December Maaned. Havde det staaet til os, kunde Lovforslaget allerede i forrige Uge været sendt i Udvalg. Venstrepartiet kan takke sine egne Medlemmers Taleiver for, at det trækker ud. Det er ikke min Skyld. Jeg har nu talt en Times Tid, men havde Ordføreren for Venstre kunnet begrænse sig